

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 23.

Vydána dne 31. března 1925.

Obsah: (45.—48.) 45. Zákon, kterým se prodlužuje promlčecí lhůta pro nedoplatky úroků z některých lombardních zápůjček. — 46. Zákon o úpravě promlčecích lhůt pro některé pohledávky a závazky v poměru k cizině. — 47. Zákon o prodloužení promlčecí lhůty pro některé pohledávky. — 48. Zákon o ochraně nájemníků.

45.

**Zákon ze dne 26. března 1925,
kterým se prodlužuje promlčecí lhůta pro ne-
doplatky úroků z některých lombardních zá-
půjček.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Promlčecí lhůta pro nedoplatky úroků z lombardních zápůjček poskytnutých na dluhopisy válečných půjček nebo předválečného státního dluhu rakouského, uherského a společného, ať zajištěného ať nezajištěného, prodlužuje se dále tak, že tyto pohledávky se promlčí nejdříve uplynutím jednoho roku ode dne, který bude ustanoven vládním nařízením.

§ 2.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení a provedou jej ministři spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Dolanský v. r. Bečka v. r.

46.

**Zákon ze dne 26. března 1925
o úpravě promlčecích lhůt pro některé pohle-
dávky a závazky v poměru k cizině.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Promlčecí lhůta pro pohledávky a závazky vzniklé do 26. února 1919 ve starých korunách mezi věřiteli nebo dlužníky československými, t. j. fyzickými nebo právníckými osobami nebo jinakými obdobnými samostatnými hospodářskými jednotkami, které dne 26. února 1919 měly řádné bydliště (sídlo) na území republiky Československé, a dlužníky nebo věřiteli, t. j. fyzickými nebo právníckými osobami nebo jinakými obdobnými samostatnými hospodářskými jednotkami, které dne 26. února 1919 měly řádné bydliště (sídlo) na území bývalého mocnářství Rakousko-uherského, ale mimo obvod republiky Československé, stávají se ode dne 28. října 1918 nebo, staly-li se splatnými po tomto dni, ode dne splatnosti až do dne, který bude ustanoven vládním nařízením, a promlčí se nejdříve po uplynutí dvou let po tomto dni.

(2) Při tom pokládají se tuzemské odbočky peněžních a pojišťovacích ústavů cizozemských za věřitele nebo dlužníky tuzemské a cizozemské odbočky peněžních a pojišťovacích ústavů tuzemských za věřitele nebo dlužníky cizozemské.

(3) Vláda se zmocňuje, aby nařízením ustanovila, že promlčecí lhůty počínají dále běžeti buď pro veškeré pohledávky a závazky uvedené v odst. 1. nebo pro pohledávky a závazky vůči obyvatelům určitých států nebo pouze pro určité druhy pohledávek a závazků.

§ 2.

Po dobu, po kterou se promlčení staví, nelze ve sporech o pohledávky ve starých korunách rakousko-uherských, zahájených před česko-